

РЕШЕНИЕ

№ 7181

гр. София, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 16.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **411** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, вр. ЗДДС и ЗКПО. Образувано е по жалба от „ЛОГО ДИЗАЙН“ ООД, против частите от Ревизионен акт № Р-22221020005010-091-001/21.05.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., обжалвани по реда на Глава осемнадесета ДОПК и съответно изменени/потвърдени от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. с Решение № 1877/10.12.2021 г.

Делото е преразпределено на настоящия съдия на 08.09.2023 г.

В съдебното производство дружеството – жалбоподател е представлявано от адвокат, който: поддържа жалбата, в която са изложени подробни доводи за материална незаконосъобразност на ревизионния акт; ангажира писмени доказателства и заключение на съдебносчетоводна експертиза, прието без оспорване; претендира възстановяване на разноските за държавна такса и възнаграждение на вещото лице - счетоводител; допълнително е представил писмена защита.

Ответникът, чрез юрисконсулт: оспорва жалбата; ангажира заключение на графологическа експертиза за изследване подписите, положени върху процесните данъчни фактури; счита, че и по време на съдебното производство не са опровергани заключенията на издателите на ревизионния акт, и тези, изложени в Решение № 1877/10.12.2021 г.; желае юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема следното, по същество.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, а Решение № 1877/10.12.2021 г. валидно.

Ревизията е първа за процесните данъчни периоди по: А/ ЗКПО, за периода от 01.01.2014 г., до 31.12.2019 г.; Б/ ЗДДС – за периода от 01.12.2014 г., до 30.06.2020 г. Възложена е с редовно издадени от компетентен орган по приходите заповеди. Съставен е ревизионен доклад (л. 87 от делото), въз основа на който компетентни органи по приходите са издали процесния РА № Р-22221020005010-091-001/21.05.2021 г. (л. 172), който решаващият административен орган, с Решение № 1877/10.12.2021 г.: изменил в оспорената част по ЗКПО, като намалил задължението за корпоративен данък, за данъчната 2015 г. от 4 679,49 лв., на 4 673,49 лв., ведно със съответните лихви; намалил задължението за корпоративен данък, за данъчната 2016 г. от 4 875,48 лв., на 4 830,48 лв., ведно със съответните лихви; потвърдил в оспорените части, относно: установените задължения за корпоративен данък, за данъчните 2014 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г., ведно с установените лихви за забава; ДДС, за данъчни периоди м.м.: 12.2014 г., 02.2015 г., 05.2015 г., 10.2015 г., 12.2015 г., 03.2016 г.; м.м. 05-07.2016 г. и 12.2016 г.; м. 03.2017 г.; м.м. 06-11.2017 г.; 01.2018 г., 02.2018 г., 05.2018 г.; м.м. 07-09.2018 г.; м.м. 02-04.2019 г.; 07.2019 г., 09.2019 г.; м.м. 04-06.2020 г., ведно с установените лихви за забава. Предмет на оспорване пред Съда са така дефинираните части то ревизионния акт.

Процесуалните действия на ревизиращите органи са описани в доклада, срещу който не е подадено възражение. Присъединени са към ревизионната преписка РД и РА на част от процесните доставчици - издатели на спорните данъчни фактури. Актосъставителите са възприели констатациите и заключенията от доклада. Каза се по – горе, че по делото са приети без оспорване две експертни заключения – на счетоводна и на графологическа експертиза, които Съдът приема за обективни и компетентно изготвени. По искане на оспорващото дружество Съдът разпита в качеството на свидетел И. К. Г., който се определи като „служител на „Лого дизайн“ ООД за периода от 2003 г., до 2015 г., който приема и изпълнява поръчки“. Показанията му (протокол на л. 472) Съдът преценява като общи, недаващи конкретна информация, релевантна за установяване и доказване основния спорен предмет за реалност на документираните с процесните спорни фактури доставки.

В ревизионното производство е установено, че „Лого дизайн“ ООД е извършвало: рекламна дейност, предпечатна подготовка, дизайн, печат върху сувенири, трансферен печат, изработка на светещи реклами, надписи от Р. фолио, организиране на рекламни събития и промоции, и др. Дейността е осъществявана в наети търговски обекти – офис и магазин, както и в производствена база. Декларирало е данни за 12 наети с трудови договори лица, на длъжности: „графичен дизайнер“, „монтажник“, „помощен персонал по осигуряване на снабдяването“, „оператор на Е.“, „дизайнер“, „оператор на компютри“, „управител“ и „мениджър реклама“, за които е подало декларации, обр. 1 и обр. 6.

ПО ЗДДС.

В тази част с ревизионния акт е прието (споделено и от ответника), че в полза на „Лого дизайн“ ООД не се дължи приспадане на данъчен кредит, начислен с декларирани в дневника за покупки данъчни фактури, в общ размер на 89 032, 80 лв., с издатели - общо 28 търговски дружества. Непризнаването на това право съответно се е отразило на задълженията за корпоративен данък, определени с акта, за които ще стане дума по-долу в настоящото решение. Всички процесни фактури са изследвани и от двете експертизи.

С ревизионния акт е отказано да бъде признато упражненото право на приспадане данъчен кредит, начислен с фактури, издадени от: „АВТОСЕРВИЗ МИЛЕВ“ ЕООД; „МАРС ДЖИ ТИ“ ЕООД; „АЛБАСТА СТРОЙ ГРУП“ ЕООД; „АРТ ПОРТА“ ЕООД; „ГРАНД“ ЕООД; „АРТ ДИЗАЙН 88“ ЕООД; „ВАСИЛЕВ СТРОЙ 70“ ЕООД; „НИГИНИ ИМПЕКС“ ЕООД; „ВАН КЕПИТАЛ“ ЕООД; „ГОЛДЪН СТАЙЛ“ ЕООД; „СТИФ – ТЕРМОКЛИМА ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД; „ЛЪКИ ШАМС“ ЕООД; „АЕБ СЕКЮРИТИ СЪРВИСИС“ ЕООД; „ЮРЪП ТРЕЙД ГРУП“ ЕООД; „АВТОРЕМОНТИ АДИ“ ЕООД; „ЛУЧИЯ 2018“ ЕООД; „ОПТИМА – 2016“ ЕООД; „ГЛОБАЛ МИКРОТИК“ ЕООД; „МИШОНЕКС“ ЕООД; „ИМПОС 2012“ ЕООД; „ВЕТУРС“ ЕООД; „ВОЛОНТАР“ ЕООД; „ПРОПЪРТИ ИНЖЕНЕРИНГ 07 ГРУП“ ЕООД; „ВРС ИНТЕРНЕСАНАЛ“ ЕООД; „АЕ Г.

2018“ ЕООД; „ИЗИ ПРИНТ НЕО“ ЕООД; „ДИМЕКС-М“ ЕООД и „РВП – ГРУП“ ЕООД. Видно от таблица № 1 и таблица № 3 на РА, отказан е данъчен кредит, в общ размер на 88 232, 80 лв.

Фактурите са индивидуализирани подробно в РД, в Решение № 1877/10.12.2021 г., постановено от ответника, както и в заключението на съдебносчетоводната експертиза. Изяснени са констатациите, по отношение всяка една от тях, като Съдът приема, че в условията на насрещно доказване дружеството – жалбоподател не обори тези констатации и съответните заключения за неправомерно упражнено право на приспадане данъчен кредит. В частта по ЗДДС Съдът приема, че Ревизионен акт № Р-22221020005010-091-001/21.05.2021 г. е законосъобразен и обоснован. Направените обобщаващи изводи, с които е компрометирано упражненото право да се иска приспадане на ДДС се подкрепят от описаните и обсъдени, както с доклада, така и с акта доказателства.

Обобщаващите констатации на ревизиращите приходни органи са следните: фактурите от изброените доставчици не документират реално осъществени доставки на стоки и услуги, понеже липсват доказателства за доставки, и кадрова, техническа и материална обезпеченост; част от дружествата са обявили един и същи адрес за кореспонденция и адрес на управление, като счетоводствата им са водени от един и същи лица, тъй като отчетните регистри и СД по ЗДДС са подавани от едни и същи IP-адреси; представените от жалбоподателя и от част от доставчиците фактури, ППП, договори са еднотипни – идентични външен вид, форма, текстово съдържание и графично оформление; няма доказателства за представителна власт на лицата, подписали документите от името на доставчиците; в представените обяснения от „Марс Джи Ти“ ЕООД, „Арт порта“ ЕООД, „Стиф – термокlima инженеринг“ ЕООД и „Лъки Шамс“ ЕООД е допусната идентична правописна грешка – „книговезски услуги“, следователно са изготвени от едно и също физическо лице, а не (както се сочи в тях) от управителите на дружествата; доставчиците не са предоставили достъп на органите по приходите за проверка на оригинали на счетоводни и търговски документи; след приключване на насрещните проверки само част от тях са представили документи и обяснения, във връзка с връчените им ИПДПОЗЛ, като за удостоверяване на отговорните лица за счетоводствата им са представили копия на документи с невярно съдържание; доставчиците не са стопанисвали обекти за спорните периоди, тъй като не са налични данни в базата данни на НАП за притежавани от тях недвижими имоти, и не са декларирали получени доставки на услуги за наем и комунални услуги; ЕКАФП на доставчиците, от които са издадени представените от жалбоподателя фискални бонове, са регистрирани на адреси,

съвпадащи с адресите на кореспонденция и/или адресите на управление, при посещението на които в хода на насрещни проверки те не са открити; компенсирани са начисления ДДС, чрез приспадане на данъчен кредит по издадени фактури, по които не са получатели на стоки и услуги; няма доказателства за извършвана икономическа дейност. Относно документираните услуги за реклама в Интернет е отчетена липсата на: документи, удостоверяващи наличие на споразумения с G. за ползване на продукти, софтуер, услуги и уебсайтове, което означава - несъответствие с условията за създаване на страници и уебсайтове в G., непритежаване на авторски права за публикуване на рекламни банери в съответните сайтове - klasa.bg и newsmaker.bg, на техническа и материална обезпеченост за изпълнението на доставки на рекламни материали, тъй като няма доказателства за получаването на същите от жалбоподателя; липсват данни за: конкретизиран предмет на рекламите и срок на излъчването им; документи за изработката и предаването на рекламните материали от жалбоподателя, на изпълнители по договорите; информация за социалните медии, в които е следвало да се излъчат рекламите; доказателства, удостоверяващи създаването на рекламни банери - за чия сметка е изработката им, как и от кое лице е оформен дизайнът на същите. Представените от жалбоподателя и част от доставчиците фактури, ППП и договори са частни писмени документи, удостоверяващи изгодни обстоятелства за „Лого дизайн“ ООД, но данните от тях не съответстват на останалите документи и данни, събрани в хода на ревизията. Преценено е, че наличието на документи за плащане по спорните фактури не е достатъчно доказателство за действително осъществени доставки на стоки и услуги, тъй като за такова не свидетелстват останалите доказателства. Заключено е изрично, че дружеството – жалбоподател е било длъжно да знае, че участва в „привидни сделки, водещи до отклонение от данъчно облагане, чрез неправомерно приспадане на данъчен кредит, вследствие на което е декларирало резултат по ЗДДС за спорните периоди в по-малък размер“. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС, на „Лого дизайн“ ООД не е признато правото да приспадне данъчен кредит, в общ размер на 89 032, 80 лв.

Съдът приема, че заключението на съдебносчетоводната експертиза не опровергава горните изводи и констатации, понеже отговаря положително на въпроси за: документална обосновааност на всяка от фактурите; осчетоводяването им от „Лого дизайн“ ООД; отразяването в подадените от издателите на фактурите отчетни регистри по ЗДДС. Относно въпроса за документална обосновааност вещото лице не се ангажира с изричен отговор, а само препраща към Приложение № 1 от експертизата, в което (л. 355 от делото) са описани като „първични счетоводни документи“ само фактурите и приемо-предавателни протоколи, евентуално – договори за интернет-услуги, договори за реклама, договори за UV-печат и др. Относно отговора на въпроса за редовността на водене счетоводството на „Лого дизайн“ ООД Съдът кредитира само отговорите по първите два пункта – за отразяване на фактурите в „счетоводните регистри“ по ЗДДС и за осчетоводяване на извършени плащания. Съдът не приема становището на вещото лице, че „получените по доставките стоки и услуги“ са използвани за последващи доставки, по които са получени приходи от продажби...“, тъй като не приема за доказан основаният спорен факт, а именно, че са осъществени реални доставки. В., в отговора по задача № 2 вещото лице изрично е изключило „Автосервиз Милев“ ЕООД, за което изобщо липсва информация. Обстоятелството (отговор на задача № 3), че издателите на фактурите са посочили

същите в СД по ЗДДС и в дневниците си за продажби, не може да служи като доказателство (аргумент) в подкрепа на извод за действително осъществени доставки. Отделно от горното, при ревизията е установено, че представените от дружеството - жалбоподател договори, протоколи, фактури, документи и обяснения за част от доставчиците са подписани от името на управителите, но подписите не съответстват на тези, полагани от същите в документи, представяни пред Търговския регистър. Така: фактурите от „Ае груп 2018“ ЕООД са издадени от лице, което е обявено за негов управител в ТР след датите на издаването им; за „Марс Джи Ти“ ЕООД, „Арт порта“ ЕООД, „С. – термокlima инженеринг“ ЕООД и „Лъки Шамс“ ЕООД е оспорена автентичността на представените обяснения пред ревизиращия екип. В съдебното производство процесуалният представител на ответника ангажира заключение на графологическа експертиза (л. 418), което не е оспорено от адвоката на жалбоподателя. Вещото лице изключително подробно е изследвало по конкретни признаци положени върху всички процесни фактури, договори, ППП подписи. Документите са описани в частта „Обекти на експертизата“ брой. Заключение е, че само върху фактура № 000...014/17.12.2014 г. от „Руни 77“ ООД подписът е на управителя Р. М. С., а подписите върху „всички останали обекти на експертизата не са положени от управителите на фирмите – доставчици“. В тази връзка принципно основателно е становището на адвоката на жалбоподателя (писмената защита), че подписът не е задължителен реквизит на данъчната фактура, доколкото разпоредбата на чл. 114, ал. 1 ЗДДС не го включва като елемент от задължителното съдържание. Несъответствието между подписите обаче, според Съда представлява косвено доказателство, подкрепящо множеството други преки и косвени доказателства, обобщени по – горе, вкл. становището на ревизиращите органи за участие на „Лого дизайн“ ООД в симулативни сделки.

Предвид останалите, изложени в писмената защита твърдения е необходимо отново да бъде припомнено, че наличието на данъчни фактури и приемопредавателни протоколи не се приема (вкл. от съдебната практика) като достатъчно доказателство за удостоверяване реалността на спорни доставки. Облагането с ДДС – само на добавената стойност, посредством еднократното му включване в крайната цена по конкретна доставка предполага последващото му приспадане от „получателя“, за което следва да бъдат изпълнени конкретните, положителни материалноправни изисквания, регламентирани с нормите на Глава седма ЗДДС. На установяване и доказване неизменно подлежи фактът, дали реално е била извършена доставка на стока или на услуга. Процесът на изследване реалността на всяка отделна доставка е свързан, както с вида ѝ, така и с наличието на доказателства и обективни признаци, анализът на които да покаже, че е било практически възможно издателят на данъчната фактура да се справи със съответната доставка. В тежест на посочения във фактура „получател“, който има претенция да получи начисления ДДС, е да установи реалното извършване на фактурираната доставка, в условията на пълно насрещно доказване. Обикновено, във фактурите предметът на доставка се описва като „по договор“ или по друг, абстрактен начин, което не позволява индивидуализирането му. Правилно е

отбелязано от ответника в решението му, че: в издадените от „Изи принт нео“ ЕООД фактури и протоколите към тях е документирано извършването на „монтаж на рекламни съоръжения“, но няма данни за вида им и мястото на монтиране; във фактура № 923/21.05.2015 г. „Импос 2012“ ЕООД е документиран ремонт на активи, а в протокола към фактурата е записано „смяна съчмено-винтови двойки, ремонт на трифазен мотор - 1 бр. x 10 200,00 лв.“, без да е посочено, в какво се състои ремонтът; в протоколите към издадените фактури от „Автосервиз Милев“ ЕООД, „Ван капитал“ ЕООД са описани общо данни за монтиране на метални конструкции– „изработка и монтаж на метални конструкции, магазини Н. – В., Д., Шумен, Р., С., Р., Т., В. Т. (в протокол към фактура № 3 10/18.12.2014 г. от, „В. капитал“ - монтаж на метални конструкции - Л. 10 – 6 бр., кв. Л. – 1 бр.); издадените от името на: „Василев строй 70“ ЕООД и „РВП – груп“ ЕООД фактури за изработка и монтаж на метални конструкции – в протоколите, документиращи услуги по фрезоване, рязане, полиране и др. няма данни за обработените материали; в ППП, документиращ предаване на Ц. - фреза от „Пропърти инженеринг 07 груп“ ЕООД не е посочено място на предаване, като за сделката не са представени документи за гаранционен срок на актива; във връзка с документираните услуги за ремонт на превозни средства в протоколите, или не е посочено превозно средство, което е ремонтирано („Автосервиз Милев“ ЕООД) или - в какво се изразява ремонтът („Ван капитал“ ЕООД); относно документираните услуги за ремонт на активи (в т.ч. смяна резец на печатарски нож) не е конкретизиран активът, който е ремонтиран, поради което не е доказано и предназначението на фактурираните ремонти – подобрения или текущо обслужване, вследствие на което не е доказано и извършването им; относно документираните доставки на книговезки услуги и услуги по офсетов печат, ситопечат и дигитален печат не са конкретизирани данни за характера им (в т.ч. - на какви материали са поставяни, брой печати и пр.), поради което не е доказано както изпълнението им, така и че документалното им оформяне е в съответствие с ценовите листи, приложени към рамковите договори с процесните доставчици; относно изработката на декори от „Оптима – 2016“ ЕООД и „Ае груп 2018“ ЕООД в протоколите за приемането им е посочено, че са с еднакво задание - „Раят на Д.“, но представените протоколи към договорите за интернет - реклама не документират приемането на изпълнението по същите, а са с уточняващ характер за брой излъчвания - „Глобал микротик“ ЕООД, „Гранд“ ЕООД, „Волонтар“ ЕООД и др.; от „Нигини импекс“ ЕООД и „Волонтар“ ЕООД са фактурирани услуги по разработка на софтуерни приложения, внедряване на система за управление на съдържанието (изработка на система ERP за поръчки), изработка на уеб сайт, не е удостоверено получаването им и ползването им от „Лого дизайн“ ООД. Според приложените фото – снимки уеб - сайтът е бил предназначен за популяризиране дейността на „Завод за реклама“ ООД - свързано с ревизираното дружество лице; „Лъки шамс“ ЕООД е документирало печат на

книга, без да са конкретизирани издание, автор и пр.; относно документираните доставки за наем на билбордове, във фактурите и протоколите към тях не е посочено местонахождението им или същото не е конкретизирано; по документираните доставки от „Ае груп 2018“ ЕООД за наем на студио и снимачна техника не са конкретизирани данни, както за местонахождението на студиото, така и за вида на наетата техника и бр. наети активи; за документираните доставки по разпространение и логистика на брошури не са посочени данни за вида на предадените от жалбоподателя брошури и местата на разпространението им. Фактът, че към фактурите са приложени копия на фискални бонове (някои нечетливи) също не представлява доказателство, в подкрепа на извод за реално извършени доставки. Обоснован е изводът за липса на данни, че „Лого дизайн“ ООД е избирало свои подизпълнители, въз основа на обективни търговско-икономически критерии. Обективно установените факти, вкл. това, че издател на част от спорните фактури е едно и също физическо лице - И. Т. П. за „Оптимa – 2016“ ЕООД и „Ветурс“ ЕООД, а за „Голдън стайл“ ЕООД, „АЕБ секюрити сървисис“ ЕООД и „Юръп трейд груп“ ЕООД - Д. С. П. сочи, че фактурите са съставени за целите на превратно упражняване правото на данъчен кредит и това е било известно на ревизираното лице.

Според т. 1 от диспозитива на решението по дело № С-18/13 („М. пен“), Директивата за ДДС „не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не са били оправдани в счетоводната им документация или се е оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, стига да са изпълнени следните две условия — посочените обстоятелства да сочат за наличието на **измама** и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите, да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама...“.

ПО ЗКПО.

И в тази част ревизионният акт е обоснован и материално законосъобразен. Корижирани са декларирани от жалбоподателя данъчни печалби за 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г., като са определени допълнителни задължения за корпоративен данък. Основание за това е фактът, че „Лого дизайн“ ООД е намалило счетоводните си финансови резултати, със сумата от данъчните основи, посочени във фактурите, издадени от изброените по – горе „доставчици“, по които фактури не е признато правото на данъчен кредит. Фактурите дружеството – жалбоподател е осчетоводило като разходи по сметка 602 „Разходи за услуги“ и сметка 601 „Разходи за материали“. За целите на

облагане с корпоративен данък признаването на разходите следва да бъде документално обосновано (чл. 10, ал. 1, ал. 2 ЗКПО) В разгледаните случаи (както се обоснова по – горе) следва да бъде прието, че (по аргумент от чл. 10, ал. 2 ЗКПО) по отношение процесните, спорни фактури не са налице документи, които да удостоверяват липсващата във фактурите конкретна информация за вида, количеството на стоките/услугите, място на доставяне/извършване, от там и за реално изпълнени доставки. Осчетоводяването на разходи, които не са документално обосновани изключват признаването на тези разходи за данъчни цели – чл. 26, т. 2 ЗКПО. Разпоредбата на чл. 16, ал. 1 с.з. указва определяне на данъчната основа, без да се вземат под внимание сделки, осъществени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, като се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но без да води до отклонение от данъчно облагане. Заплащането на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално извършени е дефинирано с чл. 16, ал. 2, т. 4 като отклонение от данъчно облагане. Ревизиращите органи са констатирани обстоятелства за изплатени възнаграждения за услуги, за които услуги липсват данни да са реално осъществени, именно от посочените доставчици.

В заключение: Ревизионен акт № Р-22221020005010-091-001/21.05.2021 г. в оспорените и потвърдени/изменени от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. с Решение № 1877/10.12.2021 г. части (отказано право на приспадане на ДДС, в размер на 88 232, 80 лв. и лихви върху тази сума – 79 657, 71; задължения за корпоративен данък – 3 659, 46, заедно със съответно начислените лихви) е издаден от материално компетентни органи по приходите. Актът в дефинираните части е материално и процесуално законосъобразен, и обоснован.

Съдът, на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, определя юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника, в размер на 11 511, 76 лева.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от „ЛОГО ДИЗАЙН“ ООД, против частите от Ревизионен акт № Р-22221020005010-091-001/21.05.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., обжалвани по реда на Глава осемнадесета ДОПК и съответно изменени/потвърдени от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. с Решение № 1877/10.12.2021 г., относно: отказано право на приспадане на ДДС, в размер на

88 232, 80 лв., заедно с начислените законни лихви, в размер на 79 657, 71; задължения за корпоративен данък – 3 653, 74, включващо съответно начислените лихви.

ОСЪЖДА „ЛОГО ДИЗАЙН“ ООД – ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 11 511, 76 лв. (единадесет хиляди, петстотин и единадесет лева, и 76 ст.).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: